

UOHSX004XL0U

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R299/2012/VZ-10192/2013/310/BVÍ

Brno 3. června 2013

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 26. 10. 2012 (doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne), jenž podal zadavatel –

- **Česká republika – Správa Národního parku České Švýcarsko**, IČ 70565759, se sídlem Pražská 457/52, 407 46 Krásná Lípa,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S271/2012/VZ-15195/2012/511/MGr ze dne 11. 10. 2012, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele Česká republika – Správa Národního parku České Švýcarsko, IČ 70565759, se sídlem Pražská 457/52, 407 46 Krásná Lípa, při zadávání podlimitní veřejné zakázky na stavební práce s názvem „**Zabezpečení nestabilních skalních svahů nad obcí Hřensko s využitím ochranných vysokozátěžových bariér (I. etapa)**“ zadávané formou užšího řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 5. 3. 2012 pod ev. č. 7202010008810 a následně opraveno dne 19. 3. 2012 pod ev. č. 7202010009809, jehož dalším účastníkem je navrhovatel -

- společnost **Minova Bohemia s.r.o.**, IČ 63321238, se sídlem Lihovarská 10, 716 03 Ostrava - Radvanice,

jsem na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. 10. 2012 č. j. ÚOHS-S271/2012/VZ-15195/2012/511/MGr

r u š í m

a správní řízení

z a s t a v u j i.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) jako orgán příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, obdržel dne 11. 5. 2012 návrh navrhovatele – společnosti Minova Bohemia s.r.o., IČ 63321238, se sídlem Lihovarská 10, 716 03 Ostrava - Radvanice (dále jen „**navrhovatel**“) na přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika – Správa Národního parku České Švýcarsko, IČ 70565759, se sídlem Pražská 457/52, 407 46 Krásná Lípa (dále jen „**zadavatel**“), učiněných v rámci zadávacího řízení pro podlimitní veřejnou zakázku na stavební práce s názvem „Zabezpečení nestabilních skalních svahů nad obcí Hřensko s využitím ochranných vysokozátěžových bariér (I. etapa)“, které probíhalo v režimu užšího řízení dle § 28 zákona, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 5. 3. 2012 pod ev. č. 7202010008810 a následně opraveno dne 19. 3. 2012 pod ev. č. 7202010009809 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Zadávací řízení pro veřejnou zakázku bylo zahájeno dne 5. 3. 2012, kdy zadavatel v souladu s § 26 odst. 1 písm. a) zákona odeslal oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění v informačním systému o veřejných zakázkách.
3. Ve stanovené lhůtě obdržel zadavatel celkem čtyři žádosti o účast. Z Protokolu č. 1 o jednání komise pro posouzení kvalifikace, který byl vyhotoven dne 26. 3. 2012, vyplývá, že komise pro posouzení kvalifikace shledala ve všech předložených žádostech o účast určité nedostatky, přičemž v souvislosti s žádostí o účast, kterou předložil navrhovatel, se mimo jiné jednalo o nepředložení výpisu z Rejstříku trestů právnických osob. Následně byl navrhovatel spolu s ostatními zájemci dne 2. 4. 2012 zadavatelem dožádán k předložení doplnění své žádosti o účast.

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona.

4. Na základě shora uvedené výzvy navrhovatel zadavateli předložil výpis z evidence Rejstříku trestů právnických osob ze dne 28. 3. 2012, z něhož vyplývalo, že evidence Rejstříku trestů České republiky ve vztahu k navrhovateli neeviduje žádné informace o jeho odsouzení.
5. Z Protokolu č. 2 o jednání komise pro posouzení kvalifikace vyplývá, že navrhovatel neprokázal splnění minimální úrovně části kvalifikačních předpokladů ke dni podání žádosti o účast, neboť k jejich prokázání předložil doklad (výpis z Rejstříku trestů právnických osob), který byl datován sedm dní po skončení lhůty k podání žádosti o účast.
6. V souladu se shora uvedenými závěry komise pro posouzení kvalifikace rozhodl zadavatel dne 10. 4. 2012 o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení, neboť navrhovatel neprokázal splnění části kvalifikačních předpokladů ke dni podání žádosti o účast. Proti tomuto rozhodnutí zadavatele podal navrhovatel dne 25. 4. 2012 námitky, v nichž uvedl, že ze strany zadavatele došlo k zcela formálnímu a nepřiměřenému zásahu do zadávacího řízení, pokud navrhovatele z účasti v něm vyloučil, neboť zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o trestní odpovědnosti PO**“), nabyl účinnosti dne 1. 1. 2012, a ke dni podání námitek nebyl znám jediný případ, kdy by byla jakákoli právní osoba dle tohoto zákona pravomocně odsouzena. Navrhovatel byl tedy přesvědčen, že ke dni podání žádosti o účast v zadávacím řízení byla jeho kvalifikace prokázána.
7. Zadavatel o podaných námitkách rozhodl dne 2. 5. 2012 tak, že jim nevyhověl.
8. Vzhledem k tomu, že navrhovatel považoval rozhodnutí zadavatele o jeho vyloučení z účasti v zadávacím řízení za učiněné v rozporu se zákonem, podal dne 11. 5. 2012 u Úřadu písemný návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „**návrh**“). Součástí návrhu byl dále návrh na vydání předběžného opatření, jímž by Úřad zadavateli uložil pozastavení zadávacího řízení do doby vydání rozhodnutí Úřadu. Dnem 11. 5. 2012 bylo správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele v souladu s § 113 zákona zahájeno.
9. V návrhu navrhovatel zopakoval své námitky proti úkonu vyloučení z účasti v zadávacím řízení, s tím, že *„jedinou podmínkou pro splnění povinnosti předložit předmětný doklad bylo splnění lhůty stanovené ve výzvě organizátora veřejné zakázky k doplnění žádosti o účast, a tuto podmínku navrhovatel splnil“*.
10. Zadavatel se k podanému návrhu vyjádřil přípisem ze dne 21. 5. 2012, v němž odkázal na své rozhodnutí o námitkách navrhovatele, a trval na správnosti vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení.
11. Vzhledem k tomu, že po předběžném přezkoumání dokumentace veřejné zakázky získal Úřad pochybnosti o souladu postupů zadavatele se zákonem, vyhověl návrhu na vydání předběžného opatření, a rozhodnutím ze dne 1. 6. 2012 č. j. ÚOHS-S271/2012/VZ-10082/2012/510/MGr zakázal zadavateli uzavřít smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky.

II. Napadené rozhodnutí

12. Dne 11. 10. 2012 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S271/2012/VZ-15195/2012/511/MGr (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), v jehož výroku I. uvedl, že zadavatel při zadávání veřejné zakázky nesprávně aplikoval § 59 odst. 4 zákona, v důsledku čehož nelegitimně postupoval podle § 60 odst. 1 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dosud nedošlo k uzavření smlouvy. Jako opatření k nápravě Úřad podle § 118 odst. 1 zákona výrokem II. napadeného rozhodnutí zrušil všechny úkony zadavatele související s posouzením splnění kvalifikace navrhovatele, které jsou zaznamenány v Protokolu č. 2 ze dne 6. 4. 2012 o jednání komise pro posouzení kvalifikace a v Záznamu o posouzení kvalifikace, dále rozhodnutí zadavatele ze dne 10. 4. 2012 o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení a dále všechny úkony zadavatele související s hodnocením nabídek, které jsou zaznamenány v Protokolu o jednání hodnotící komise ze dne 9. 5. 2012. Na základě výroku III. napadeného rozhodnutí uložil Úřad zadavateli uhradit náklady řízení ve výši 30 000,- Kč.
13. Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí popsal relevantní skutečnosti, které se k návrhu vztahovaly. Úřad uvedl, že je nesporné, že zájemce musí kvalifikaci v užším řízení objektivně splňovat ke dni podání žádosti o účast.
14. S ohledem na povahu dokladu k prokázání splnění kvalifikace, kterým je výpis z evidence Rejstříku trestů, platí, že pokud v tomto rejstříku není v souvislosti s určitou právníčkou osobou zaznamenáno žádné pravomocné odsouzení za spáchání trestného činu k určitému datu, nemohla být tato právníčka osoba pravomocně odsouzena pro spáchání trestného činu nikdy v minulosti, až do tohoto „určitého data“. Z výše uvedeného Úřad odvodil, že pokud neměl navrhovatel v evidenci Rejstříku trestů právníckých osob žádné záznamy ke dni 28. 3. 2012, a splňoval tedy k tomuto datu příslušné základní kvalifikační předpoklady, splňoval tuto kvalifikaci rovněž ke dni 21. 3. 2012, tj. ke dni podání žádosti o účast.
15. Splnění kvalifikačních předpokladů bylo tedy dle Úřadu možno prokázat i prostřednictvím dokladu vyhotoveného později, než byl den podání žádosti o účast, a to v případě, že z dokladu vyplývalo, že zájemce k tomuto dni (den podání žádosti o účast) minimální úroveň předmětné kvalifikace splňoval. Skutečnosti rozhodné pro splnění kvalifikace musely, vzhledem k tomu, že se jednalo o užší řízení, nastat nejpozději ke dni podání žádosti o účast, tyto skutečnosti však bylo možné prokázat i dokladem vyhotoveným později, než byl den podání žádosti o účast.
16. Podle Úřadu nebylo možné absenci daného dokladu nahradit odvoláním se na fakt, že zákon o trestní odpovědnosti PO nabyl účinnosti ke dni 1. 1. 2012 a tudíž v době rozhodování o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení nebyl znám žádný případ odsouzení právnícké osoby.
17. Pokud se zadavatel rozhodl navrhovatele v souladu s § 59 odst. 4 vyzvat k předložení dodatečných dokladů k prokázání kvalifikace, byl povinen tyto dodatečné doklady zohlednit.

III. Námitky rozkladu

18. Proti napadenému rozhodnutí podal zadavatel rozklad, který byl Úřadu doručen v zákonné lhůtě dne 26. 10. 2012. Zadavatel se závěry napadeného rozhodnutí nesouhlasí, neboť má za to, že Úřad ve věci veřejné zakázky došel k nesprávnému právnímu závěru, a jeho rozhodnutí je tedy v rozporu se zákonem.
19. Zadavatel se v rozkladu odkazuje na znění § 57 odst. 2 zákona, podle něž platí, že *„doklady prokazující splnění základních kvalifikačních předpokladů a výpis z obchodního rejstříku nesmějí být k poslednímu dni, ke kterému má být prokázáno splnění kvalifikace, starší 90 kalendářních dnů“*. Dle jazykového výkladu zadavatele z tohoto ustanovení zákona vyplývá závěr, že hranice maximálního možného stáří v délce 90 dnů u dokladů k prokázání dotčené kvalifikace, je striktně formálně počítána zpětně od posledního dne lhůty pro prokázání splnění kvalifikace, a to i tehdy, pokud budou doklady k prokázání splnění kvalifikace předloženy dříve, nikoli však později.
20. Dotčené zákonné ustanovení nelze dle zadavatele vykládat ani tak, že pokud je k prokázání splnění kvalifikace předložen doklad s datem vystavení po skončení lhůty pro prokázání splnění kvalifikace, je podmínka maximálního stáří těchto dokladů automaticky splněna a není třeba se jí více zabývat, neboť je logické, že doklad vystavený s datem po uplynutí této lhůty nemůže být starší 90 kalendářních dnů od posledního dne lhůty k prokázání splnění kvalifikace. Zadavatel považuje takový výklad dotčeného ustanovení, který nazývá „materiálním“, za nepoužitelný z důvodu *„přísně taxativně uvedeného charakteru“* § 57 odst. 2 zákona, přičemž splnění minimální úrovně kvalifikačních předpokladů vymezených zadavatelem musí být prokázáno k poslednímu dni lhůty pro prokázání kvalifikace. Na základě této skutečnosti a ze znění § 57 odst. 2 zadavatel dovozuje, že prokázání splnění kvalifikace prostřednictvím dokladu vystaveného po skončení lhůty pro prokázání splnění kvalifikace není možné ani z materiální stránky.
21. Pokud lhůta pro prokázání splnění kvalifikace skončila v daném případě dne 21. 3. 2012, doklady dle § 57 odst. 2 zákona musely být v souladu s tímto ustanovením zákona doloženy s datem jejich vystavení v rozmezí od 22. 12. 2011 do 21. 3. 2012, nikoli tedy před 22. 12. 2011 a po 21. 3. 2012. Navrhovatel však na základě výzvy zadavatele k doložení dodatečných dokladů k prokázání splnění kvalifikace předložil výpis z evidence Rejstříku trestů právnické osoby s datem jeho vystavení dne 28. 3. 2012 (dále jen „výpis“).
22. Úřad měl v napadeném rozhodnutí dle zadavatele použít nepřipustný materiální výklad § 57 odst. 2 zákona, pokud došel k závěru, že předložením výpisu s datem vystavení po skončení lhůty pro prokázání splnění kvalifikace, který je k tomuto datu bez záznamu, navrhovatel splnil podmínku maximálního stáří předmětného dokumentu, a zároveň prokázal splnění své kvalifikace, neboť dle Úřadu nemohl tento výpis obsahovat změny oproti stavu, který platil k poslednímu dni lhůty pro prokázání splnění kvalifikace, a to s ohledem na účinnost zákona o trestní odpovědnosti PO. Zadavatel nesprávnost takového výkladu Úřadu demonstruje na srovnání výpisu s předložením výpisu z Rejstříku trestů fyzických osob. Ačkoli povaha těchto dokladů je dle zadavatele stejná, v případě

výpisu z Rejstříku trestů fyzických osob by spekulace o neexistenci změn oproti stavu k dřívějšímu datu, vůbec nepřípadaly v úvahu.

23. Názor Úřadu, že navrhovatel nemohl být v minulosti do data 28. 3. 2012 pravomocně odsouzen, je dle zadavatele chybný, neboť rozhodující je pouze poslední den lhůty pro prokázání splnění kvalifikace a nikoli jiné datum, v tomto případě navíc libovolně určené navrhovatelem.
24. Zadavatel je přesvědčen, že pokud by k prokázání splnění kvalifikace přijal doklad opatřený datem vydání po uplynutí lhůty pro prokázání splnění kvalifikace, postupoval by v rozporu se zákonem.
25. Podstatné v dané věci je pouze to, že navrhovatel k prokázání splnění své kvalifikace předložil doklad, jehož datum vystavení je v rozporu s § 57 odst. 2 zákona, nikoli to, zda navrhovatel kvalifikaci materiálně splnil, či nikoli. Od předmětného ustanovení zákona není zadavatel oprávněn se odchýlit, neboť zákon v této souvislosti akcentuje potřebu předkládat pouze doklady aktuální k poslednímu dni lhůty, v níž má být splnění kvalifikace prokázáno.
26. Dodatečná lhůta v délce 3 pracovních dní, kterou hodnotící komise stanovila uchazečům k doložení dodatečných dokladů prokazujících splnění kvalifikace dle § 59 odst. 4 zákona, nesmí dle zadavatele znamenat prodloužení původní lhůty k prokázání splnění kvalifikace, neboť by se jednalo o porušení základních zásad zadávání veřejných zakázek zakotvených v § 6 zákona. V případě akceptace dokladu vydaného po skončení lhůty k prokázání splnění kvalifikace, by zadavatel zvýhodňoval některé uchazeče právě tím, že by jim dal k prokázání splnění kvalifikace lhůtu delší.
27. Zadavatel v rozkladu odmítá extenzivní výklad § 52 odst. 2 zákona a považuje za nutné striktně vyžadovat výpis s datem nikoli starším 90 dnů od posledního dne lhůty k prokázání splnění kvalifikace. Předmětný výpis ze dne 28. 3. 2012 osvědčuje pouze skutečnosti platné k tomuto datu, a nikoli k datu 21. 3. 2012 (kdy skončila lhůta k prokázání splnění kvalifikace), příp. až 90 dní zpětně, tj. k 22. 12. 2011.
28. Zákon zadavateli dle jeho názoru nedovoluje ani neukládá, aby při respektování § 57 odst. 2 zákona v případě, kdy je mu k prokázání splnění kvalifikace předložen doklad vyhotovený po skončení lhůty k prokázání jejího splnění, zkoumal, zda k určitému datu mohl či nemohl být určitý kvalifikační předpoklad splněn. V takovém případě by se jednalo o spekulaci v rozporu se zákonem.
29. Pokud Úřad v napadeném rozhodnutí tvrdí, že důkazní břemeno ohledně splnění kvalifikace leží nikoli na zadavateli, ale na dodavatelích, nemůže dodavatel takové břemeno unést, pokud sice zadavateli poskytne doklad k prokázání splnění kvalifikace požadovaný, nicméně tento doklad je dodavatelem poskytnut v rozporu se zákonem. Zadavatel za takový doklad považuje právě předložený výpis. Pokud tedy na dodavatelích leží důkazní břemeno ohledně prokázání splnění jeho kvalifikace, není po zadavateli možné požadovat, aby sám dokazoval,

že i dokladem „předaným po uplynutí lhůty pro prokázání splnění kvalifikace, bylo splnění kvalifikace prokázáno k poslednímu dni této lhůty“.

30. Zadavatel v rozkladu dále uvádí, že argumentaci Úřadu v tom smyslu, „pokud dodavatel doloží příslušný doklad, i když s datem vystavení pozdějším než je poslední den lhůty pro prokázání kvalifikace, unesl důkazní břemeno a splnění kvalifikace tedy prokázal“, považuje za rozpornou se zákonem. Zadavatel považuje tento argument Úřadu za spekulaci o prokázání splnění daného kvalifikačního předpokladu. Pokud není dle Úřadu možné nahradit chybějící doklad argumentem o krátké účinnosti zákona o trestní odpovědnosti PO, který Úřad uvedl v bodě 37 napadeného rozhodnutí, není možné takový argument použít při respektování § 57 odst. 2 zákona ani pro odůvodnění doložení výpisu ze dne 28. 3. 2012, tedy vyhotoveného po skončení lhůty k prokázání splnění kvalifikace.
31. Priorita v rámci posouzení prokázání splnění minimální úrovně kvalifikace spočívá dle zadavatele v tom, zda doklad předložený k prokázání splnění kvalifikace odpovídá požadavkům § 57 odst. 2 zákona, tedy zda není starší 90 kalendářních dnů od skončení lhůty k prokázání splnění kvalifikace. Až po posouzení splnění této podmínky pak zadavatel posuzuje, zda předložený doklad skutečně odráží stav prokázání kvalifikace k poslednímu dni předmětné lhůty.
32. Zadavatel je přesvědčen, že postupoval v souladu se zákonem, pokud výpis k prokázání splnění kvalifikace nepřijal. Závěry Úřadu obsažené v napadeném rozhodnutí vyvolávají dle zadavatele stav právní nejistoty a nutí zadavatele, aby k jednotlivým uchazečům přistupovali rozdílně a netransparentně. Pokud by zadavatel závěry Úřadu přijal, a na základě vykonstruovaného argumentu, že pokud ke dni 28. 3. 2012 neobsahoval výpis žádný záznam, nemohl být tento stav jiný ani ke dni 21. 3. 2012, by daný doklad k prokázání splnění kvalifikace přijal, porušil by takovým postupem základní zásady dle § 6 zákona.
33. Materiální přístup, uplatňovaný v této souvislosti Úřadem, nemůže být dle zadavatele aplikován na úkor dodržování zákona a jeho základních zásad. Pokud předložený doklad jednoznačně neprokazuje splnění předmětného kvalifikačního předpokladu k poslednímu dni zákonem stanovené lhůty, pak dodavatel, který takový doklad předložil, neunesl své důkazní břemeno.

IV. Závěr rozkladu

34. Závěrem rozkladu zadavatel požaduje zrušení napadeného rozhodnutí v plném rozsahu.

V. Řízení o rozkladu

35. Úřad neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.

Vyjádření navrhovatele

36. Navrhovatel se k rozkladu zadavatele vyjádřil přípisem ze dne 6. 11. 2012, a uvedl, že výklad § 57 odst. 2 zákona provedený zadavatelem v jeho rozkladu je možné chápat i tak, že pokud je sporný doklad, sloužící k prokázání splnění kvalifikace, vydán s datem po uplynutí lhůty, k níž se z hlediska časového posuzuje (takový doklad nesmí být starší 90 kalendářních dnů od konce lhůty pro prokázání splnění kvalifikace), je odpovídajícím výkladem pomocí argumentu *a contrario* dokázáno, že doklad s datem vystavení po skončení dané lhůty tuto zákonnou podmínku splňuje, neboť není starší 90 kalendářních dnů ke dni podání žádosti o účast.
37. Vzhledem k tomu, že zadavatel v souladu s § 59 odst. 4 využil možnost vyzvat navrhovatele k doložení dodatečných dokladů k prokázání splnění kvalifikace, nemůže být tato výzva zadavatele vykládána jako pouhý formální úkon, když i přes dodání chybějícího dokladu, by musel být dotčený uchazeč vždy vyloučen, neboť tento doklad byl vystaven po skončení lhůty k prokázání splnění kvalifikace. Zadavatel, pokud uchazeče vyzval, tak musel činit s vědomím, že daný doklad může být zajištěn v dodatečné lhůtě, a proto měl tento doklad posoudit nikoli pouze formálně podle data jeho vystavení, ale i věcně, resp. materiálně, podle jeho obsahu.
38. Zadavatel porušil § 6 zákona, pokud vyloučení navrhovatele odůvodnil pomocí data vystavení předmětného výpisu, takový postup se navrhovateli jeví jako obcházení základních zásad zadávání veřejných zakázek.
39. Navrhovatel považuje rozklad zadavatele za nedůvodný.

Zpětvzetí návrhu

40. Dne 3. 4. 2013 obdržel Úřad podání navrhovatele, kterým je zpětvzetí návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

Stanovisko předsedy Úřadu

41. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu, a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
42. Vzhledem k tomu, že zpětvzetí návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele bylo Úřadu doručeno až poté, co došlo k předání spisu týkajícího se nyní posuzované věci orgánu, který o rozkladu podaném proti napadenému rozhodnutí rozhoduje, je nutné, aby o případném zastavení správního řízení rozhodl tento orgán, tedy předseda Úřadu.
43. V souladu s § 90 odst. 4 správního řádu platí, že pokud předseda Úřadu zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, zruší předseda Úřadu napadené rozhodnutí bez dalšího a správní řízení zastaví.

44. Skutečnosti, pro které je možné správní řízení zahájené na návrh zastavit, vymezuje správní řád ve svém § 66 odst. 1, přičemž zpětvzetí žádosti, resp. návrhu, jakožto důvod pro zastavení řízení, je uveden pod písmenem a) tohoto ustanovení správního řádu.
45. Samotné zpětvzetí návrhu na zahájení správního řízení je výrazem dispoziční zásady zakotvené v § 45 odst. 4 správního řádu, dle níž je navrhovatel oprávněn zúžit předmět svého návrhu nebo vzít návrh zpět, přičemž toto právo nelze uplatnit v době od vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně do zahájení odvolacího řízení.
46. Po posouzení věci a úkonu zpětvzetí návrhu navrhovatele jsem došel k závěru, že důvody pro zastavení řízení jsou dány. V souladu s § 90 odst. 4 správního řádu, který se na daný případ uplatní prostřednictvím odkazu uvedeného v § 152 odst. 4 správního řádu, tímto rozhodnutím současně ruším napadené rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 4 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. ČR – Správa národního parku České Švýcarsko, Pražská 52/457, 407 46 Krásná Lípa
2. Minova Bohemia s.r.o., Lihovarská 10, 716 03 Ostrava-Radvanice

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy